

CAMOC starptautiskā konference Mehiko

CAMOC ir ICOM sekcija, kas darbojas pilsētu un to iedzīvotāju vēstures, šodienas dzīves un nākotnes perspektīvu izpētes jomā. CAMOC apvieno tos, kas strādā pilsētu muzejos, kā arī visus, kas interesējas par pilsētu kā daudzpusīgu fenomenu – vēsturniekus, pilsētplānotājus, arhitektus un pilsētniekus, kas gatavi dalīties zināšanām un idejām.

2017. gada CAMOC gadskārtējā konference “Pilsētu muzeji un apstrīdētās urbānās vēstures” notika Mehiko, Meksikā no 30. oktobra līdz 1. novembrim. Viena no galvenajām konferences tēmām bija “Pateikt neizsakāmo muzejā” – kā muzejiskiem līdzekļiem paust grūti izstāstāmas (gan emocionāli, gan praktiski) tēmas muzeju izstādēs un ekspozīcijās. Konferencē ietvaros notika arī vairākas darbnīcas – “Migrācija un pilsētu muzeji” (28.10.), “Muzeju definīcijas, perspektīvas un potenciāls” (30.10).

Konferencē piedalījās 25 referenti no 50 valstīm, kā arī ļoti daudzi klausītāji. Konference notika Mehiko vēsturiskajā centrā, Pasaules kultūru muzejā, kas ir senākais Mehiko. Dalībnieku pārstāvētā ģeogrāfija bija ļoti plaša – Āfrika, Ziemeļamerika un Dienvidamerika, Tālie Austrumi – Ķīna, Taivana un Japāna. Eiropas pārstāvji bija ieradušies no Portugāles, Spānijas, Itālijas, Lielbritānijas, Grieķijas, Francijas, Krievijas, Polijas. Latviju pārstāvēju ar referātu “Izstāstīt neizstāstāmo. Jūrmalas pieredze”.

Vairākos referātos tika iztirzāta tēma par vēstures muzejos atspoguļoto vēsturi – kā vēsture tā ir? Kādas pamatnācijas, kas apdzīvo konkrēto pilsētu un tādējādi ignorē gadu simtos un desmitos mērāmo iecelotāju klātbūtni, vai arī tā ir vietas vēsture, kas plaši stāsta par visiem, kas šeit dzīvojuši vai dzīvo joprojām. Nozīmīga tēma, kas tika risināta konferencē, bija arī par faktu interpretējumu muzeju ekspozīcijās – vai tā ir tikai vienas patiesības izpaudums, vai arī pieļauj alternatīvus un pretējus skatījumus, īpaši tad, ja tas skar sarežģītus un sāpīgus vēstures notikumus – šīs konferences kontekstā tie bija jautājumi par bēgļiem un migrāciju dažādos vēstures posmos.

Konferencē noslēgumā dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar vairākiem Mehiko un tās piepilsētu muzejiem, kā arī izbaudīt Meksikas tradicionālo svētku – Mirušo dienas norises, kas pulcēja valsts galvaspilsētā milzīgu ļaužu pieplūdumu. Mehiko muzeji pārsteidz un priecē ar kolekciju bagātību, ļoti labi organizēto darbu, kā arī moderno tehnoloģiju izmantojumu. Visos muzejos, ko izdevās apskatīt, arī tādās “nopietnos” kā Frīdas Kālo muzejs Koijoakanā ir padomāts par jaunākiem apmeklētājiem – ir pieejami bērniem domāti materiāli, kas skaidro un palīdz izprast eksponātus, kā arī daudzviet ir speciālas un labi aprīkotas nodarbību telpas.

Kā jau parasti muzeja darbinieku tikšanās reizēs, valdīja radoša un koleģiāla gaisotne un šī konference devusi gan jaunas idejas, gan jaunus sadarbības plānus.

Inga Sarma

Jūrmalas pilsētas muzeja vēsturniece